

MUSIC BOX

HOME

DOMAĆA GLAZBA

STRANA GLAZBA

KANTAUTOR

FILM

RECENZIJE

MUSIC BOX

30. STUDENOGA NIKOLA KNEŽEVIĆ (2437) PODIJELI

2020.

ČLANCI)

LA FEMME #9: Barbara Munjas: "Ne znam može li se muški ego pomiriti s time da počinje era ženske dominacije"

Projekt La Femme bavi se temom ženskog kantautorskog pokreta sve više prisutnog u regiji, ali i stigmatizacijom žena u društvu, shodno tome i u glazbenim okvirima.

Music Box - gla...
6,5 tis. sviđa mi se

Sviđa mi se stranica

ZADNJE DODANO

15 PRO 09:22

STRANA GLAZBA

RASPLESANA "THERESA MAY" U NOVOM SPOTU ROBBIEJA WILLIAMSA

14 PRO 22:15

VIJESTI

THE HIVES NAJAVILI PRVU WORLD WIDE WEB SVJETSKU TURNEJU

14 PRO 19:04

VIJESTI

FILIP MOTOVUNSKI OBJAVIO NOVI VIDEO ZA RAM RECORDS,

Jesu li žene u glazbi ravnopravne muškarcima, kako je biti žena u glazbi, koliko je danas u svijetu glazbe prisutan princip stavljanja tijela ispred glazbe ili princip „vrijediš onoliko koliko dobro izgledaš“? Neka su to od pitanja koja ću postavljati svojim sugovornicama u **10 članaka** planiranih do kraja godine u sklopu projekta **La Femme**.

Barbara Munjas dolazi iz Istre, već je dobro poznato ime na hrvatskoj glazbenoj sceni, ali i kantautorskoj sceni te se svojom interpretacijom itekako ističe. Prije nekoliko dana predstavila je novu pjesmu "Gone Back" koja govori o bivanju u mračnim dubinama depresije i povratku iz istih, o osjećaju rastresenosti, nepotpunosti i izbjivanja iz vlastitog života. "Društvo bi trebalo više obratiti pažnju na taj problem današnjice jer depresija se vrlo često krije iza osmjeha, i krije se do samog kraja! Za mnoge se prekasno sazna da su patili od neke vrste psihičkog poremećaja. Depresija ne bi smjela biti tabu tema", izjavila je tada Barbara. Depresija može biti rezultat i stigmatizacije žena, odnosno neravnopravnosti ženskog spola nad muškim, te konstantnim odbacivanjem u društvu, a shodno tome i glazbi i glazbenoj sceni.

NAJVEĆI DRUM'N'BASS LABEL NA SVIJETU

14 PRO
17:57

VIJESTI

VIDEO: TOMISLAV GOLUBAN: "NADU U BOLJE SUTRA NITKO NAM NE MOŽE ODUZETI!"

14 PRO
15:49

VIJESTI

SPOJ VIOLINE I TRAPA U NOVOM SINGLU MATT SHAFTA

DOGAĐAJI

ALGIERS U POGONU KULTURE

8. ožujka 2021. @ 21:00 - 23:00 CET

OPETH U TVORNICI KULTURE

22. ožujka 2021. @ 21:00 - 23:00 CET

THE SLOW READERS CLUB U TVORNICI KULTURE

23. travnja 2021. @ 21:00 - 23:00 CEST

GOD IS AN ASTRONAUT U MOČVARI

24. svibnja 2021. @ 21:00 - 23:00 CEST

[View All Događanja](#)

Barbara Munjas - Gone Back

Razgovarao sam s Barbarom na ovu temu, a u sklopu projekta La Femme.

Jesu li i danas žene u glazbi stigmatizirane, odnosno zanemaruje li se i danas utjecaj žena na glazbenoj sceni?

"Srećom, sve smo manje zanemarene. A to što se naš utjecaj na glazbenoj sceni počinje sve više uvažavati možemo zahvaliti nama samima. Žene su se počele buditi i ohrabrivati na poteze koje neke prijašnje generacije nisu ni sanjale. Žene su rekle 'dosta je bilo' i krenule u borbu ostvarivanja svojih snova. Godine i godine pritiska i usađivanja misli "nisi dovoljno dobra", koja je toliko učestalo ponavljana da je već ukorijenjena u genskom kodu ženskog roda, na posljétku izazovu pucanje po šavovima i otpor iz kojeg se izrodi jedna cijela mala vojska snažnih žena koje znaju što žele, a što ne žele."

Što je po tebi potrebno da žene budu ravnopravne s muškarcima u glazbenom svijetu? Je li naše društvo spremno za takav, nazvat ću ga poduhvat?

"Tužno je to, ali moraju se duplo više truditi i biti bolje od svojih muških kolega. Da bismo bile jednako tretirane moramo biti bolje, sposobnije, pametnije, dakle, ravnopravnosti baš i nema! No tim silnim trudom i usavršavanjem žene polako zauzimaju velik dio prostora na našoj glazbenoj sceni... e sad, ne znam može li se muški ego pomiriti s time da počinje era ženske dominacije?"

Nekako me iznova i iznova začuđuje kako se krivo tumači pojam feminizam i baš kao što je u intervjuu u sklopu ovog projekta rekla Sabina Hermna – dok god feminizam nekog nervira i u njemu vidi prijetnju – imamo problem. Kako ti komentiraš ovo?

"Imamo problem, da. Problem je u agresivnom nastupu koji je vrlo često vezan za pojam feminizma. Ali kako nećeš biti agresivna, ljuta i bijesna kada ti se, primjerice, silom pokušavaju uvaliti u maternicu i odlučivat o tvom tijelu, halo (!!!), ne može! I onda ovi što površno i nezainteresirano prate situaciju ne vide dalje od toga da tamo neke bijesne žene nešto viču i traže neka svoja prava. I u tom osjećaju ugroze, iznervirani drskošću žena, da bi zaštitili svoje male čahurice, u svojim glavama te žene proglase luđakinjama, ludim feministkinjama."

I kad ovo sve prebacimo na hrvatsku glazbenu scenu, kakva je ona po pitanju položaja žena?

"Pa mislim da čak i nije toliko loše. Ima jako puno žena na našoj glazbenoj sceni, čini mi se da su u posljednje vrijeme dominantnije, a možda samo vidim ono što želim vidjeti. Uvijek ima tih nekih ljudi koji te gledaju malo čudno i s podsmjehom, ali kao što rekoh prije, žene se moraju truditi duplo

više, biti sposobnije, mudrije, itd... i onda mnogi takvi pojedinci nakon nastupa ostanu skamenjeni i posramljeni. I tu se javi onaj unutarnji osjećaj pobjede, jer ako ništa tu je taj jedan pojedinac kojeg si natjerao na razmišljanje i na to da podvije rep i prizna da je pogriješio i sudio na krivim temeljima. Doživjeh to u nekoliko navrata. Ah, predrasude. Ah, što ćeš."

Koliko smo po tebi kao društvo napredovali po pitanju ženskih prava, odnosno ravnopravnosti spolova i odmah kontra pitanje – možemo li ikada biti društvo koje neće dijeliti narod po vjeri, rasi, spolu ili seksualnosti?

"Posvuda su dualnosti. Koliko s jedne strane napredujemo toliko s druge strane tonemo. Podiže se svijest o ženskim pravima a stopa nasilja nad ženama je u porastu. Pogotovo u vrijeme pandemije i izolacije, zatvorene sa svojim zlostavljačima. Žene su ugrožene! I dalje primaju manje plaće od muškaraca za iste poslove. Manjim plaćama se omalovažava ženino vrijeme, znanje, rad, značaj i samim time njen život. Muškarci odlučuju o njihovim životima, o njihovim maternicama, o njihovim outfitima, o tome kada će pričati, a kada će šutjeti, čime će se baviti i kako će odgajati djecu. Sve to je nedopustivo i treba se kontinuirano boriti za promjene i educirati od malih nogu jer ćemo jedino tako doći bliže ideji idealnog društva koje se neće dijeliti po svemu što si nabrojao. Vrlo su bitni temelji i primjeri koje svojoj djeci postavljaju roditelji."

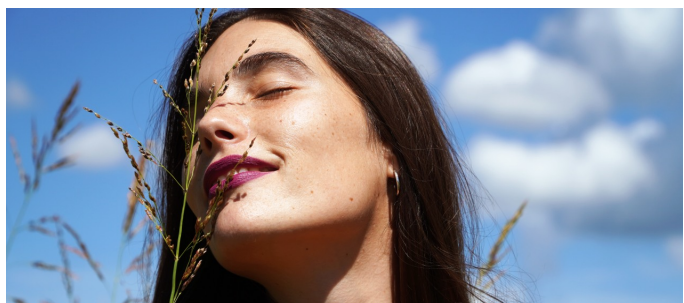

Foto: Nora Vrsalović

Kako je krenuo tvoj glazbeni put, je li bilo određenih izazova, kako u smislu toga da se pozicioniraš na glazbenoj sceni, tako i po pitanju toga što si žena?

"Krenula sam u glazbeni svijet vrlo mlada. Ulaziš u taj svijet strvinara, dijete u svijetu odraslih i nisi svjestan šta se dešava oko tebe. Sve te lako fascinira, lakovjeran si i naivan. Srećom, moja je mama uvijek bila tu uz mene i režala na predatore. Nešto nije štimalo u svemu tome i nisam bila zadovoljna putevima koji su mi se nametali i onda su se dogodili Gustafi, a to je pak priča za sebe koja također ima svoje dobre i loše strane. Svaki period, trenutak, ma i najmanji detalj kroz koji prolaziš u životu ima svoje zasluge u oblikovanju tebe kao osobe koja u sadašnjem trenutku jesi."

U kojoj si trenutno glazbenoj i životnoj fazi? Jesu li se i tebi poremetile stvari s obzirom na korona stanje ili se taman to poklopilo lijepo s trudnoćom pa možeš bez opterećenja biti posvećena svojem djetetu?

"Pa malčice se poremetilo ali zapravo to baš i nisam nešto pretjerano osjetila jer je lockdown nastupio dan nakon što sam došla doma iz rodilišta. I svo ono vrijeme u kojem su se ljudi teško nosili s ograničenjima kretanja, propusnicama itd. mene nije zahvatilo jer sam ionako zbog bebe bila non stop doma. Kad se stanje malo smirilo taman mi je došlo vrijeme kada sam počela u lagane šetnjice po susjedstvu i uz more. Imala sam jednu davno dogovorenu svirku u Kninu za 6. mjesec i čak je izgledalo da će možda izvisiti zbog svih tih mjera ali na kraju se situacija popravila i svirka je bila održana. Mislim da mi se sve posložilo da bolje nije moglo. Trenutačno sam u nekoj poprilično kreativnoj fazi,

radim koliko stignem i sada zapravo radim puno više nego prije djeteta."

Vratimo se ponovno na društvo i društveno stanje. Jesmo li postali ekstremistička nacija po tebi jer mi se nekako čini štogod da se dogodi uvijek smo ekstremni u razmišljanjima i djelima, od najbanalnijih stvari do nekih puno bitnijih?

"Neškolovani ljudi odlučuju o našim životima, a školovani skupljaju boce po kontejnerima da bi skupili novaca za koricu kruha i osigurali si preživljavanje. Ružno je postalo lijepo, lijepo je postalo dosadno. Što manje smisla u nečemu to ima veću vrijednost. Sve manje propitkujemo razne situacije oko sebe. Poprilično smo ekstremni. Danas je vrlo lako plasirati informaciju u društvo i nitko više niti ne provjerava istinitost tih informacija. Lakovjerni smo. Sve se događa ubrzano. Vijesti se čitaju površno, ponekad samo naslovi, a treba obraćati pažnju i na datume objave. Ono što je odvratno u današnjem društvu je ogroman nedostatak empatije! Čovjeku pozli na ulici, počne teturati, padne, ljudi prolaze pored njega ne pružajući nikakvu pomoć jer zaključe da je pao na pod pod utjecajem alkohola, ili nastave dalje s mišlju 'joj, meni se žuri, neću stići na dogovor, netko drugi će uskočiti', i pomoći niotkuda. Umreš i nitko ne trepne. Razbiješ se s autom i neki ljudi samo prođu, zaobiđu. Svijet je okrutan i ponekad jako hladan, treba nam puno empatije, topline, ljubavi, osjećaja sigurnosti. Ponekad se ta empatija probudi na nacionalnoj razini i cijeli se narod udruži pomoći potrebitoj osobi, drugi ekstrem a ipak puno ljepši."

Koliko su u svemu tome krive društvene mreže?

"Sve na ovom svijetu ima svoje dobre i loše strane pa tako i društvene mreže. Mnogo smo se puta već ujedinili putem društvenih mreža u neke hvale vrijedne svrhe. Učinile su svoje da se neke stvari osvijeste, poprave, da do nekih ljudi u njihovim

teškim, beznadežnim i bezizlaznim situacijama dođe pomoć, ljubav i toplina. A s druge strane iza naših malih ekrana se osjećamo zaštićeno, ne osjećamo se izloženo, mobiteli su naša zona udobnosti, imamo osjećaj da držimo svoj život pod kontrolom, dobivamo određenu sliku situacija u svijetu kroz plasirane objave čija je istinitost upitna, jako smo empatični, srca nam se otapaju na pojedine objave i videe, odmah podržavamo srčekima i ostalim emojima, a na ulici od takvih situacija većina okreće glavu. Lajkovi i srca boostaju ego, krila rastu, skromnost isčezava, taština je na svakom koraku. Društvene mreže ubijaju puno ljudskosti u nama."

Kako bi shodno tome ocijenila današnju glazbu, je li i ona plod današnjeg društva i njegovog mindseta?

"Danas nam je sve puno dostupnije no što je bilo prijašnjim generacijama, stvaranje glazbe nikad nije bilo lakše. Svijet se vrti istom brzinom ali životi se odvijaju puno brže. Apetiti su ogromni, potražnja za nečim novim je konstantna, pa tako i za novog glazbom, novim zvukom, novim idejama, novim izvođačima. S druge strane razina koncentracije je u padu, rađa se instant umjetnost, umjetnost plasiranja sebe na tržište kroz 15 sekundi storija. Sve šta je bitno mora stati u 15 sekundi, sve preko toga je previše. U današnje vrijeme je umjetnost kada svojom pjesmom uspiješ slušatelja zadržati od početka do kraja pjesme, tako da bi se moglo reći da robujemo društvu i njegovom mindsetu."

Barbara Munjas - "Odraž uma do ..."

Koja bi bila tvoja poruka novim naraštajima glazbenika, djevojkama i ženama koje se tek trebaju odvažiti na putovanje kojim ti koračaš već krupnim koracima?

"Ne dajte se smesti, budite vjerni sebi i ustrajni u svom naumu. Ono u što se istinski vjeruje i što se radi s najvećom strašću na kraju urodi plodom. Nedajte da vam ruše samopouzdanje i prigušuju vašu svjetlost!"

**projekt La Femme sufinanciran je sredstvima Vijeća za elektroničke medije kroz Program za ugovaranje novinarskih radova u elektroničkim publikacijama.*

Foto: Promo